

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

ikke med Rette mene, at vi skal blive staaende ved en social Forsorg, der svarer til de andre Medborgeres Leveforhold i Tiden fra før Krigen, og saa alligevel paa-staa, at vi har en god Socialordning. Jeg har sagt, at vi i 1912 havde en Nettogæld til Udlandet paa 877 Mill. Kr., Nettogælden var i 1929 960 Mill. Kr., det vil alt-saa sige, at vor Nationalgæld er steget med 83 Mill. Kr., men i samme Tidsrum er den skattepligtige Formue steget fra 4,9 Milliarder til 9,3 Milliarder. Alle vil for-staa, at Vanskelighederne i Dag ikke skyl-des, at Landet er fattigt, men at Forde-lingen er daarligere, end den nogen Sinde har været, og derfor har jeg sagt: Skal dette da alene gaa ud over de Lag i Be-folkningen, der har det daarligst? Her-overfor siger man saa: Ja, men Tiderne er vanskelige nu for Erhvervene, og navn-lig for Landbruget. Det er rigtigt, men alle maa jo ogsaa erkende, at vi, hvis de vanskelige Tider vedvarer, ogsaa vil faa meget øgede Udgifter til sociale Formaaler med den Sociallovgivning, vi har i Øje-blikket. Ingen vil kunne staa op og sige, at vi med denne sociale Lovgivning, split-tet og spredt, som den er, og administ-ret fra mange forskellige Steder, bedre vil være i Stand til at imødegaa vanskelige Tider, end naar Lovene bliver samlet og administreret fra et enkelt Sted indenfor en Kommune. Man kan ikke stille det saaledes op, at Socialreformen, hvis vi faar vanskelige Tider, vil medføre stærkt forøgede Udgifter, medens vi, hvis vi be-holder den nuværende Ordning, kunde nøjes med meget mindre. Hertil er yderligere at sige, at Ministeren jo i Gaar har erklæret — og deri er jeg ganske enig —, at hvis Prisfaldet fortsættes, maa man selvfølgelig tage de økonomiske Bestemmelser, de fore-slaaede Takster i Socialreformen op til Overvejelse, men den højtærede Minister kunde da i hvert Fald ikke i Fjor, da han fremsatte Lovforslaget om Aldersrente, vide, at vi i Aar, et Aar efter, fik saa lave Priser paa Landbrugsvarer, som vi nu har. Jeg tror, vi skal se saaledes paa Sagen: Vel er Forholdene økonomisk vanskelige, men det kan ikke være nogen Grund til at lade Spørgsmaalet om en Ordning af Sociallov-givningen ligge. Det ærede Medlem Hr. Krag sluttede i Dag efter en voldsom Kri-tik af det økonomiske Grundlag, hvorpaa Socialreformen hviler, med at takke Mini-steren for hans Forhandlingsvillighed, men saa synes det mig, at det ærede Medlem kunde have sparet denne voldsomme Kri-

tit. Det ærede Medlem Hr. Krag afmaalede Skattetrykket i stærke Farver, det ærede Medlem fremstillede det som i den Grad tyngende, at man maatte have ondt af de stakkels Mennesker i dette Land, som var Skatteydere. Men det ærede Medlem burde have føjet til, at dette frygtelige Skattetryk bærer han og hans Parti ene og alene Ansvaret for. Vi har ingen Skatter, som ikke Venstre har Ansvaret for; denne Regering har ikke skaffet nye Skatter, vi har ikke andre Skatter end dem, vi modtog fra den Regering, der gik sin Vej i 1929, og hvor-til det ærede Medlem Hr. Krag hørte. Men naar det er Tilfældet, og naar tilmed hver-ken det ærede Medlem eller andre fra Venstres Side indtil i Dag har kunnet give Anvisning paa en eneste Mulighed for Lempelse af disse Skatter, er det tom Tale, naar det ærede Medlem beklager sig over dette Skattetryk. Det ærede Medlem siger i denne Forbindelse, at man skal være varsom med at sætte Skatten saa højt op — og det ærede Medlem tænker her paa Formueskatten —, at det hemmer Opspa-ringen. Det ærede Medlem maa huske paa, at den Formueskat, som vi fik i 1922, og som blev ændret i 1927, er Venstres For-mueskat. Hvad vi har ønsket i denne For-bindelse, er kun, at Venstres Formueskat af 1922 skal gælde nu, fordi vi aldrig har kunnet forstaa den Logik, at man i 1927, samtidig med at man krævede, at alle andre skulde have mindre, fordi Pengene var mere værd, sagde til Formueejerne: Nu er jeres Rentepenge mere værd, nu skal I have en Skattelettelse. Det ærede Med-lem siger, at det er nødvendigt at nedsætte Skatten, navnlig Formueskatten, for at For-muen ikke skal blive spist op. Men det har der jo heller ikke været Tale om, An-tallet af Millionærer her i Landet er om-trent tredoblet siden Krigen Begyndelse, de skattepligtige Formuer er omtrent fordoblet siden Krigen Begyndelse. Hvor er da det saglige Grundlag for en Paastand om, at vi her i Landet har haft en Formuebeskatning, som har virket svækkende paa Opsparingslysten? Hvad gjorde det ærede Medlem Hr. Krag og hans Regering for at lette Skattetrykket? De foretog en Nedsættelse af Formue-skatten. Men der er eet Sted, hvor Skat-ten nu i høj Grad føles trykkende, om nogetsteds, og det er i Kommunerne. Let-telsen i Formueskatten kom ikke Kommu-nerne til gode. Den Omlægning, den Nedskaering af de sociale Udgifter, som bevirkede, at Statens Udgifter til disse Formaaler faldt med 13 Mill. Kr., bevirkede